

Poštnina plačana v gotovini.

Cena 2-50 Dln.

OPERA

GLEDALIŠKI LIST

NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI 1935/36

Vesela vdova

Premijera 6. junija 1936

IZHAJA ZA VSAKO PREMIJERO

UREDNIK: M. BRAVNIČAR

1911-1912

LIBRARY

GLEDALESKI LIST

ROKOVNA GLASILA ZA LUTJANI 1911-12

IZDANJE ZA LUTJANI 1911-12

Vesela vobva

Prejeto 6. junija 1912

IZDANJE ZA LUTJANI 1911-12

IZDANJE ZA LUTJANI 1911-12

GLEDALIŠKI LIST

NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI

Izhaja za vsako premijero

Premijera 6. junija 1936

Franc Lehár — Vesela vdova

Med vsemi sodobnimi operetnimi skladatelji dunajskega tipa je Lehár najbolj veren naslednik znane trojke klasikov: Johanna Straussa, Millöckerja in Suppeja. Od živečih tovarišev ga ločijo vrline, ki dajejo njegovim delom večjo umetniško vrednost in daljšo življensko sposobnost. V prvi vrsti moramo ceniti v njegovih operetah plemenitejše melodične domisleke, sigurnost oblike, prozorno in smiselno inštrumentacijo ter obvladavanje gledališke in skladateljske tehnike. Lehár se ni zadovoljil samo z zunanjim uspehom; njegova umetniška žila je stremela po izpopolnitvi in dozoritvi. V svojih zadnjih odrskih delih se je skušal čim bolj oddaljiti od banalne operete in se čimveč približati komični operi. Opereti je hotel vrniti umetniško vrednost, ki jo je imela že v Offenbachovem in Straussovem času. To nagnjenje je Lehárju rodilo »Deželo smehlija«, »Giuditto« i. dr. Skladateljsko pot je Lehár začel s komorno glasbo in z opero, a je po teh neuspehih presedlal k vrsti vedre in lahke gledališke oblike. V tej je kmalu dosegel uspehe, ki so ga napravili poljudnega po vsem svetu. Leta 1905. je bila namreč premiera njegove »Vesele vdove«. Z njo si je pridobil ime, z naslednjimi operetami pa si je utrdil sloves največjega sodobnega operetnega skladatelja.

Franz Lehár je bil rojen 30. aprila 1870. v Komornu. Na konservatoriju v Pragi je študiral gosli (od 1882—1888.); po končani šoli je bil najprej violinist v orkestru, nato vojaški kapelnik v Losonczu, v Poli (1894.), v Trstu, v Budimpešti (1898.) in na Dunaju (1898.).

Njegove prve skladbe so bile sonate, koncert za violino, opera »Rodrigo« (1893.), ki je ostala neizvedena in opera »Tajana«, uprizorjena 1896. v Leipzigu in pozneje v Brnu s povprečnim uspehom. Več sreče pa je imel že takoj v začetku z opereto. Leta 1902. sta prišli na dunajski oder opereti »Dunajske žene« in »Der Rastelbinder«, ki sta osvojili občinstvo, avtorju pa nakazali pot za bodoče uspehe. Dve leti pozneje je Lehár prišel pred javnost zopet z dvema operetama (»Die Juxheirat« in »Der Göttergatte«), eno leto pozneje pa je sledila »Vesela

vdova« in šla po vsem svetu od odra do odra. Odslej je Lehár napisal vsako leto vsaj eno opereto, večina teh je imela probojne uspehe. Najbolj znane so: »Das Fürstenkind«, »Groß Luksenburgski«, »Ciganska ljubezen«, »Eva«, »Idealen soprog«, »Končno sami« (»Endlich allein«), »Kjer škrljanček poje«, »Frasquita«, »Tangokönigin«, »Paganini«, »Dežela smehljaja« in »Giuditta«.

Lehar se v svojih operetah ni suženjsko držal šablone. V zadnjih delih se je s krajšanjem govorjenega dialoga približeval komični operi, v svojih prejšnjih operetah pa je kot prvi vpeljal način, da se kuplet ali pevska točka zaključi s plesom. Medtem ko je Lehár v svojih zadnjih operetah opustil to vrsto zaključkov, so jih drugi sodobni operetni skladatelji prevzeli in jih osvojili kot »potrebno« maniro.

*

»Vesela vdova« prihaja na naš oder v izvorni obliki. Prvotni načrt je imel več izprememb in vložkov iz »Giuditte«, a skladatelj tega ni dovolil, kakor priča naslednje njegovo pismo upravi našega gledališča:

Dunaj 21. IV. 1936. »Vašo željo, da vnesete v »Veselo vdovo« 2 slike iz »Giuditte« mi je nemogoče zagovarjati. »Giuditta« je moje najzrelejšo delo. Svojo prvo uprizoritev je imela na dunajski državni operi. Izvajajo jo v Kr. operi v Budimpešti. Na Kr. operi v Bruslju je repertoarno delo. 25. junija bo prva uprizoritev »Giuditte« v pariški Veliki operi. Poleg tega je doživela v praški Veliki operi 150. uprizoritev. Po vsem tem bi bilo blazno dejanje razdirati »Giuditto«.

Tako početje bi rodilo tudi neprijetne posledice z ozirom na avtorske pravice.

»Veselo vdovo« so izvajali po vsem svetu v sedanji obliki. Vložke bi občutili le kot motnjo.

Z najlepšim pozdravom vdani

F. Lehár.

Gostovanje ljubljanske opere v Splitu

Naša opera je v prvih desetih majskega dneva absolvirala svoje četrto gostovanje v Splitu, ki je bilo podaljšano še z dvema predstavama v Šibeniku. Splitsko občinstvo je ostro kritično, težko zadovoljivo in izbirčno, zato nas veliki moralni uspehi naše opere v Splitu navdajajo z optimizmom in zadovoljstvom. Že s prejšnjimi gostovanji si je ljubljanska opera osvojila splitsko občinstvo in utrdila ime solidnega in resnega umetniškega združenja, ki hodi vstric velikim evropskim opernim odrom, v sodobnem sporedu in v pestrosti sporeda pa koraka mnogo pred njimi kljub gmotnim neprilikom in okrnjenemu osebju. Tipičen dokaz za ugled, ki ga ljubljanska opera uživa v Splitu, je 30% večji inkaso, kakor ga je imela prejšnjo sezono zagrebška opera. Če upoštevamo, da tudi lokalne politične prilike niso trenutno

najugodnejše, lahko zaključimo, da so bili veliki uspehi naše opere v Splitu povsem objektivni in nad pričakovanjem častni. Zanimanje Splitsčanov za našo opero je bilo ves čas na isti višini. Časopisi so prispevali z intervjuji, opernimi razlagami in ocenami, da je občinstvo lažje sledilo in globlje uživalo operna dela, posebno tista, ki jih Split prej še ni slišal. Spored gostovanja, ki je bil sestavljen sporazumno z ljubljansko opero in splitskim gledališkim konzorcijem je bil sledeči:

2. V. »Otello«, 3. V. »Lucia di Lamermoor«, 4. V. »Katarina Izmajlova«, 5. V. »Kavalir z rožo«, 6. V. »Angelina«, 7. V. popoldne »Ples v Savoju«, zvečer »Trubadur«, 8. V. »Faust«, 9. V. »Hovanščina«, 10. V. popoldne »Sveti Anton, vseh zaljubljenih patron«, zvečer »Manon«. V ponedeljek 11. V. je bila v Šibeniku »Luica di Lamermoor« in 12. V. »Sveti Anton, vseh zaljubljenih patron«.

V naslednjem priobčujemo izvlečke iz intervjuva novinarja »Nove dobe« z ravnateljem M. Poličem in izvlečke poročil o predstavah, ki naj ustvarijo vsaj približno sliko o pomenu in uspehu gostovanja naše opere v Splitu:

»Poslije neuspjeha sa mnogobrojnim pokušajima da zagrebačka opera ovamo dodje, ma da je zagrebačko kazalište sa posebnim ugovorom bilo vezano na opersko gostovanje sa Splitom, dolazi nam po potrebi ljubljanska opera, na poziv iz Splita. Ljubljansko kazalište, primivši poziv, vrlo rado se odazvalo, znajući da je do sad svaki put njegova opera u Splitu bila vrlo lijepo i srdačno primljena. Zaista, ljubljanska je opera na svakom svom gostovanju imala reprezentivan nastup i osvojila je splitsku publiku.« (»Novo doba«)

»Ovaj je repertoar široko sastavljen; jer ono što se spremilo u više godina u ljubljanskoj operi, nije bilo nikako moguće ožeti tako, da se od svega toga dade samo desetak pretstava. Kod sastavljanja ovoga repertoara bilo je nekoliko momenata. Moralo se uzeti u obzir takodje i želje onih koji nas pozivlju i mogućnost rentabiliteta, sigurnost pokriva troškova. Tako, zbog kratkoće gostovanja, ovaj repertoar ima fiziognomiju ne onako izrazito, kao što je mogao da je ima na jednom dužem gostovanju. Princip našega rada je stalno taj, da se po mogućnosti čim više iznesu savremenj pokušaji, da se od umjetničke produkcije donese pred publiku čim više novo i originalno. Razumije se, ovaj način rada nije uvijek okrunjen i vanjskim uspjehom; makar se imalo viši književni i umjetnički uspjeh, izostaje publikumski.« (Intervju z M. Poličem v »Novo doba«.)

VERDI: OTELLO

»Prinašamo vam plodove svojega udejstvovanja v umetnosti. Z medsebojnim kulturnim zbliževanjem in spoznavanjem polagamo temelje, na katerih bo gradil naš skupni genij svoje neminljive vrednote.«

Možda se još u pretincu kojeg splitskog ljubitelja glazbe čuva ukusna bijela brošurica s ljubičastom vinjetom, »Gledališki list«, koji je pod gornjim pozdravom predstavio splitskoj publici prvo gostovanje ljubljanske opere u Splitu, svibnja 1926 godine, dakle pred pun jedan decenij. Ali sigurno je, da se u pretincu svačijeg sjećanja sačuvala do danas živa uspomena na neobično serijozne operne izvedbe Ljubljančana i na uzorne kreacije Betetta, Holodkova, Thierryeve, Lovšetove i drugih. Taj prvi ugodni susret učinio je, da je ljubljanska opera kroz ovih deset godina došla evo i po četvrti put u naš grad uvijek srdačno dočekana i brojno posjećena, naročito sada, kad nas je Zagreb, u najmanju ruku nezgodno, ostavio na cjedilu bogzna čijom krivnjom...

Uz odličan posjet i razpoloženje gostovanje je otvoreno u subotu drugoga svibnja izvrsnom izvedbom Verdijeva »Otella«. Za mnoge naše oduševljene »verdijance«, koji velikog talijanskog majstora poznaju i vole po dražesnim i laganim arietama iz »Rigoletta«, »Moći sudbine«, »Ernani-a«, bio je »Otello« nemalo iznenadjenje. Iznenadjenje, ali ne razočaranje, dapače otkriće, koje im je starog majstora belcanta pokazalo u novom svijetlu, još privlačnijem i vrednijem udivljenja. —

Izvedba Ljubljančana bila je doista na reprezentativnoj visini. Pod sigurnom rukom dirigenta g. A. Neffata, koji olimpijskom mirom uspijeva da jednim migom postigne i od pjevača i od orhestra svaku nijansu, predstavi su donosila tri lica, Desdemonu, Otello, Jago. Gosp. Mario Šimenc jedini herojski tenor u našoj zemlji (baš zato i jest bez angažmana, »jugoslavenski paradoksi«), našao je nakon nezaboravnih kreacija u »Židovci«, »Pagliaccima«, »U dolini«, u nesretnom mletačkom crncu tip, u koji se uživio čitavom dušom stvorivši i glumački i pjevački lik savršen do sitnice. Njegov snažni, zvučni tenor i njegova gluma bili su izvrsni od početka do kraja: od nježnih lirskih momenta ljubavne scene s Desdemonom u prvom činu i tugaljivom opraštanju od ljubavi, zastave i sreće, pa do divlje srdžbe i bolnog jauka poludivljeg crnca, primitivca, koji glavinja u spletkama »civiliziranih« Mlečana. Upravo ovu dirljivu humanu notu Otella istaknuo je Šimenc vrlo osjećajno i sugestivno, podsjetivši nas na tragične »crnačke« analogije sadašnjice. Posebno treba istaknuti njegovu uzornu vokalizaciju, koja je tim više došla do izražaja, jer je Šimenc pjevao hrvatski.

Gospodin Robert Primožić zadivio je svojim Jagom. Voluminozan, prodiran njegov bariton, koji zna da u visini čisto zvuči i da poprima neki mutni, zlokobni prizvuk, odgovara odlično zlobniku i himbeniku Jagu, kojega je g. Primožić i glumački oblikovao upravo virtuozno. Poznata »Credo ad un Dio crudel che mi cred«, bila je savršeno izvedena. Gđa. Zlata Gjungjenac briljirala je nesamo krasnim plemenitim sopranom izjednačenim i blistave visine, već i glumačkom kreacijom, koja je čitavu skaldu Desdemoninih crta od vatrene ljubavnice do

rezignirane mučenice uzorno prikazala. »Ave Maria« otpjevala je s takvim okusom i čuŝtvom, da je buran pljesak bio potpuno opravdan. Manje uloge, naročito Cassio (g. S. Banovec) i pjevački i glumački ne zaostaju za prvacima, te je to posebna odlika ljubljanske opere. Zbor razpoloŝe izvrŝnim glasovnim materijalom (istakli su se soprani) i sigurnom muzikalnoŝću. Orheŝtar mjestimice malo prejak i preoŝtar, naročito u pianissimu (pa i surdiniranom), na pr. kod dvopjeva u 1 činu. Scenograf je dao djelu vrlo ukusan i slikovit okvir, sretnom kombinacijom stiliziranih i verističkih elemenata. Reŝija je poneŝto blijeda. Solisti često ustaju, sjedaju, kreću se bez veze sa sadržajem, a zbor se dosta neslikovito nagomila, gdje bi mogao biti daleko pokretniji. No mnogo toga otpada bez sumnje na nesnalaŝanje na novoj pozornici, gdje je ljubljanska opera prvom predstavom pruŝila rijedak umjetnički užitak i ubrala potpuno priznanje.

Vojmil Rabadan. (Jadranski dnevnik.)

G. DONIZETTI: LUCIA DI LAMMERMOOR

...Sav uspjeh i dojam »Lucije« počiva na pjevačima, koji moraju biti izvrŝni belcantisti, u prvom redu koloraturni sopran, koji se odvaŝi da kreira Luciju. Gđica Zvonimira ŝupevc izvela je tu vrlo teŝku zadaću upravo briljantno i postigla je kod naŝe publike, skeptične u početku, jednoduŝno priznanje i uspjeh. Krasan organ, kristalna čistoća tonova, muzikalna preciznost i izvrŝna tehnička izobrazba, koja svladava lakoćom sav zamrŝeni splet Donizettijeve kolorature popraćeni su proradjenom i izrazitom glumom, koja je najjačji dojam ostavila u odlično odigranoj sceni ludila. Svojedobno smo čuli gđicu ŝupevc prigodom njezina debut-a kao Gildu, njezin razvoj ugodno nas je iznenadio i s interesom očekujemo njezin nastup u »Angelini« Rossinijevoj »Cenerentoli«, zaboravljenom bijou-u auktora »Seviljskog brijača«...

Idealan partner Lucije bio je tenor g. J. Gostič. Vitka, stasita pojava, simpatičan, jasan organ pune i sigurne visine, a u glumi pogodan romantički vitez s diskretnom »fradiavolskom notom«. Lucijina brata pjevao je bariton g. V. Janko pokazavŝi svu ljepotu i opseg sonornog i zvučnog grla, a g. Betetto, koji je već u »Otellu« malom ulogom poslanika izazvao paŝnju, istaknuo se u ulozi Lucijana uzgojitelja plemenito obojenim basom, odličnim talijanskim stilom pjevanja i mirnom impozantnom glumom. Gđica N. ŝpanova, gg. I. Franel i J. Rus pokazali su takoder daleko veće sposobnosti, no ŝto ih njihove uloge traŝe. Dirigent Polič proveo je vrlo konzekventno stilsku notu kroz čitavu izvedbu, izvabivŝi neslućene ljepote iz nejednake partiture Donizettijeve. Reŝija je i kod »Lucije« bila zapravo tek skicirana, a scenograf g. ing. E. Franz dočarao je skromnim sredstvima vrlo slikovit romantični ambijent. Naročito je bila dobra

ideja, da se prvi čin podijeli u dvije slike, jednu sa zavjereničkim dogovorima, a drugu s ljubavnim sastankom s obligatnom mjesečinom.

Pljeska vrlo mnogo.

Vojmil Rabadan. (Jadranski dnevnik.)

D. ŠOSTAKOVIĆ: »KATARINA IZMAJLOVA«.

... Sinoćnja izvedba ove sovjetske opere znači visoko umjetnički reproduktivni stupanj cijelokupnog ansambla Ljubljanske opere. Sve se natjecalo da čim bolje izvede ovo senzacionalno pozorišno djelo mladog ruskog kompozitora. Zasluga u prvom redu za to ide ravnatelju opere g. Mirku Poliču, koji je ovo djelo solidno nastudirao, pripremio i živim temperamentom dirigirao, te dao prvoklasnu artistsku reprodukciju jednog za sve izvodice teškog djela, iznijevši majstorski svo bujno šarenilo raznobojnih zvučnih masa u jednom vanrednom uigranom orkestru.

Naslovnu ulogu pjevala je i igrala da Oljdekopova, nova mlada sila ljubljanske opere. Ona posjeduje jaki dramatski sopran, velikog obujma i raspona, ugodne svjetle boje velikih prodornosti u visokim položajima. Ona je nadahnućem prave umjetnice od početka do kraja kreirala, živeći intenzivnim punim životom na pozornici, nesretni lik Katarine Izmajlove sa svim njezinim životnim peripetijama, zaokruživši je i pjevački i glumački u jednu umjetničku cjelinu.

Isto tako je g. Gostič dao i glumački i glasovno majstorski ženskara Sergija u svoj njegovoj primitivnoj pustopašnosti. Uloga Katarinina svekra, starca Borisa, našla je odličnog interpreta u g. R. Primožiću, koji je plastički dao patrijarhalnog provincijalca sa svom njegovom surovom tiranijom u kući.

Vrlo dobar je bio tenor g. Marčec u kratkoj ulozi Katarinog muža Zinovija, odličan g. Banovec kao pijani mužik, realistična gđa Ribičeva kao Aksjuša, tragičan g. Betetto kao stari robijaš, izvrstan g. Zupan kao pop. Gđa Polič je dala pjevom i temperamentnom igrom odličnu svodljivu robijašicu. Zborovi zvučni i precizni.

Uspjela režija g. prof. Šesta zaslužuje svako priznanje.

Inscenacija vrlo bogata i realistična.

Publika je primila djelo vrlo srdačno, pozdravljajući pjevače kod svakog čina dugotrajnim aplauzom, a direktora Poliča više puta pri nastupu na dirigentski pult, a naročito poslije izvedbe efektnog simfonijskog fragmenta između šeste i sedme slike.

Dr. V. K. (»Novo Doba«)

RICHARD STRAUSS: KAVALIR S RUŽOM

... Glazba Straussova u »Kavaliru s ružom« ubraja se među najznačajnija djela moderne glazbene umjetnosti. Strauss je nedostiživ i neizcrpiv u stvaranju melodijskih, harmonijskih, a

osobito instrumentacijskih efekata, koji vriju, blješte i prelijevaju se bojama kao paleta najživopisnijeg slikara. Osim toga on je glazbeni ilustrator, kojemu je bilo i ima još i danas malo takmaca u opisivanju misli, događaja i karaktera. To se najbolje opaža u partituri prvoga čina, gdje orhestar silnom invencijoznošću i majstorskom instrumentalnom obradom »prevodi« i tumači riječ po riječ teksta. Naročito se prijatno sluša bogati mozaik krasnih melodija satkan kroz čitavu djelo kulminirajući u finim arijama i otmjenom dražesnom valceru, koji na svojim lelujavim talasima pokreće i daje ton čitavom dijelu.

Izvedba ljubljanske opere pod sigurnom rukom dirigenta dra D. Švare bila je veoma sretna. Betetto najimpozantnija umjetnička ličnost ansambla, dodao je svojim barunom Ochsom nizu svojih dosadašnjih kreacija nov izvrstan komičan tip i njevanjem i glumom. Gđa Zlata Gjungjenac nadmašila je samu sebe u ulozi mladog Oktaviana dočaravši nam sjajno vragoljastog vatrenog momčića i neopisivo dražesnu subretu, Gđa M. Kogejeva kao feldmaršalka Werdenberg pokazala je krasan, opsežan i topao mezzo-sopran, baršunasto timbriran, profinjen način predavanja i otmjenu glumu. Gđa I. Ribičeva, izvršno čupavo i ratoborno seosko djevojčice u »Katarini Izmailovoj« bila je ovdje nježna i mila Sofija i otpjevala je svoju ulogu svježim in zvinkim sopranom veoma čuvstveno. Od ostalih lica spomenut ćemo g. V. Janka kao Faninala i g. S. Banovca odličnog u ulozi intrigaanta Valzachhija, kojemu je vrlo dobro sekundirala gđa Štefka Polič kao Annina. Sve ostale brojne uloge veće i manje mahom dobre. Primjetili smo, da je g. Gostič pjevao svoju arijetu pjevača s očitim umorom nakon dviju napornih večeri. Trebalo bi malo poštediti tu dragocjenu silu od premaranja! Redatelj g. Ciril Debevec (o čijoj smo knjizi ovih dana pisali na ovom mjestu) dao je mnogo života slikovitosti i pokreta sceni. Kostimerija ukusna i bogata. Svi izvođači bili su mnogo izazivani i obdareni srdačnim pljeskom, a gospode i cvijećem.

Vojmil Rabadan. (Jadranski dnevnik)

G. ROSSINI: LA CENERENTOLA

Teško je zamisliti idealnije operne izvedbe, no što je sinoćnja predstava »Angeline« ljubljanske opere. Vrstan dirigent A. Neffat, poznavalac i dirigent »Tella i »Seviljskog brijača« pristupio je delikatnoj partituri »Cenerentole« finim ukusom, velikim osjećajem rossinijevskog stila i oblikovanja njegovih muzičkih vrednota, davši čitavoj predstavi izvršno pogodeno tempo pravi izraz i savršeno iscizelirane detalje (a Rossini je ovdje sav u detaljima) jednako u pjevačkom kao i u orhestralnom dijelu. Rijetko sposobnog suradnika našao je u redatelju prof. Osipu Šestu. On je stvorio odličnu stiliziranu inscenaciju, a od pjevača izradio tako žive, markantne i duhovite stilizirane

figure, povezane s toliko radnje, ukusa i dobrih režijskih ideja, da je već scensko zbivanje bilo velik užitek, koji bi potpuno mogao zaokupiti pažnju publike. I ovdje se, kao uvijek inače, istakla najveća odlika Ljubljana (koju bi naši amateri toliko trebali, pa imali ili ne imali subvenciju!), savjestan rad i proradenost svake sitnice. Sve uloge natjecale su se u majstorskom pjevanju i glumi. Gdica Zvonimira Župevc uvjerila nas je, da u »Luciji« nije nipošto rekla zadnju riječ. Njezina Angelina otpjevana je krasnim srebreno zvonkim glasom, čistom i preciznom tehnikom savršenog izvijanja kolorature, s mnogo iskrenog osjećaja i dirljive nenamještene ljupkosti u glumi. Gdica Župevc ima veliku budućnost, nadamo se. Odmah za njom atrakcija večeri bio je g. V. Janko u ulozi prinčeva komornika Dandinija, koji se presvlači u princa. Uz poznati plemeniti organ pokazao se kao vanredan komičar, vrlo duhovit, a uvijek u granicama ukusa. Gosp. Z. Zupan uspjelo je karikirao umišljenog i ograničenog Pepeljugin oca don Magnifica, naročito u pjevanju. Gdice M. Kogejeva i I. Ribičeva dale su vrlo dobre figure opakih Pepeljuginih sestara, a g. A. Petrovič dostojanstvenog i simpatičnog učitelja prinčeva Alidora, kojega je odpjevao vrlo lijepim basom i veoma muzikalno. Dulcis in fundo, g. J. Gostič u tenorskoj ulozi princa, otmjen u glumi i odličan u pjevanju...

(Vojmil Rabadan. (Jadranski dnevnik)

PAVAO ABRAHAM: PLES U SAVOJU

Izvedba ove operete bila je na odličnoj visini, jer su je igrali i operni solisti. U prvom redu treba istaknuti izvrsnu kreaciju Madeleine gde Zlate Gjungenac, u kojoj je imala prilike da nam pokaže svoj krasni glas i ljepu proživljenu igru, a u modernim toaletama.

Gde Španova i Japelj dale su vješto karakteristične figure: prva argentinsku plesačicu Tangolitu, a druga američku kompozitorku. G. Gostič bio je odličan Aristid, dok je g. Peček svojom briljantnom karikiranom igrom raspojasanog Mustafa-bega izazvao salve smijeha u publici. G. Zupan dao je izvrsnu figuru slugu, a g. Frelj stidljivog ljubavnika Formanda. Zborovi svježiji i zvučniji. Orhestrar sočan, živ i poletan, pod sigurnim ravnanjem gosp. N. Štritofa.

Publika se srdačno zabavljala, te je mnogo puta poslije svakog čina, a i na otvorenoj pozornici burno odobravalala solistima na izvedenim šlagarima. Sve solistice bile su obdarene kitama svježeg cvijeća.

Dr. V. K. (Novo Doba)

(Nadaljevanje v naslednji številki »Gled. lista«)

Lastnik in izdajatelj: Uprava Narodnega gledališča v Ljubljani. Predstavnik: Oton Zupančič. Urednik: Matija Bravničar. Za upravo: Karel Mahkota. Tiskarna Makso Hrovatin. Vsi v Ljubljani.

KOLINSKA
CIKORIJA

je naš

pravi

d o m a č i
i z d e l e k

Kje kupim najboljše in najcenejše moške in deške obleke domačega izdelka?
Pri tvrdki

OLUP JOSIP, Ljubljana
STARI TRG 2

Velika zaloga sukna, kamgarnov iz priznanih tuzemskih in inozemskih tovarn. Obleke se izvršujejo tudi po naročilu in konkurenčnih cenah.
Velika zaloga moškega perila iz lastne tovarne Triglav

TELEFON 35-61

Smučarsko opremo

po najnižjih cenah in v kvalitetnem blagu Vas postreže

KOLB & PREDALIČ
Kongresni trg 4

Vesela vdova

Opereta v treh dejanjih. Glasba: Franc Lehár. Izvirno besedilo: Viktor Léon in Leon Stein. Slovensko: Niko Štritof.
Dirigent in režiser: N. Štritof.

Koreograf: P. Golovin. Scenograf: ing. E. Franz.

Irakli Čheidze, poslanik Gruzinske Republike v Parizu	D. Zupan
Valencienne, njegova žena	A. Levarjeva
Dači Robakidze, tajnik poslaništva	I. Levar
Tamara Cereteli, vdova po guvernerju Gruzinske Nar. banke	Z. Gjungjenac
Camille de Rossillon	S. Banovec
Vicomte Cascada	J. Rus
Raoul de Saint-Brioche	E. Frelj
Dedaškeljani, konzul	F. Hvastja
Sylviane, njegova žena	I. Cankarjeva
Tajmuraz, svetnik poslaništva	F. Jelnikar
Olga, njegova žena	S. Adamičeva
Gurgastan, kozaški hetman v palači	A. Sekula
Sajfulina, njegova žena	N. Španova
Guriel, kanclist	B. Peček

Godi se v Parizu: I. dej. v palači postaršev, II. in III. dej. v palači gospe Tamare.

Obleke za g. Levarja je izdelala tvrdka A. Žigon, Gradišče 4.

Ojačevalno napravo je dobavila tvrdka B. Z. z o. z. v Ljubljani, Miklošičeva cesta 7.

Blagajna se odpre ob pol 20.

Začetek ob 20.

Konec ob 23.

Parter: Sedeži I. vrste	Din 40-
" II. - III. vrste	36-
" IV. - VI. "	32-
" VII. - IX. "	28-
" X. "	24-
" XI. "	24-
Lože Lože v parterju	120-
" l. reda 1-5	120-
" 6-9	140-

Dodatni ložni sedeži	Din 20-
" l. reda	22-
Balkon: l. vrsta	24-
" II. "	20-
" III. "	16-
" l. balkon	20-
" II. "	10-

Galerija: Sedeži I. vrste	Din 12-
" II. "	10-
" III. "	10-
" IV. "	8-
" V. "	8-
Stojišče	2-
Dijaško stojišče	5-

VSTOPNICE se dobivajo v predprodaji pri gledališki blagajni v opernem gledališču od 10. do pol 1. in od 3. do 5. ure. Predpisana taksa za poštno obdobje je vračunana v cenah.

Predno si nabavite radio aparat si oglejte
zalogo

PHILIPS

RADIO

aparator, pri zastopstvu

H. SUTTNER

Ljubljana, Aleksandrova 6

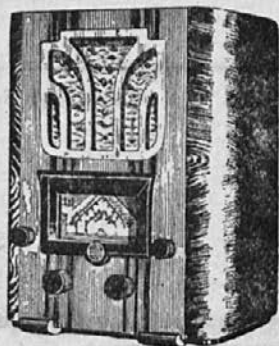
TELEFON ŠTEV. 34-70

Ugodni plačilni pogoji
Predvajanje brezobvezno in brezplačno
Prodaja na obroke

PHILIPS

NAJVEČJA
RADIOINDUSTRIJA SVETA

„SVILA“

TRGOVINA S CISTO SVILO

LJUBLJANA, Tyrševa cesta 50

poleg sv. Krištofa

V ZALOGI VEDNO NAJMODERNEJŠI VZORCI

Hed. Šarc

Ljubljana, Šelenburgova 5

Priporoča: Bogato zalogo perila, platna, šifonov, namiznih, garnitur, brisač, robcev in trikotaže. — Najboljše nogavice.

Opreme za neveste.

Priporoča se Vam

»SLAVIJA«

Jugoslovanska zavarovalna banka d. d. v Ljubljani

za zavarovanje

proti oškodovanju vsled požara, eksplozije, kraje, toče, nesreč itd.
na zgradbah, opremi, tvornicah, avtomobilih kot tudi na lastnem
telesu in življenju

Podružnice: Beograd, Sarajevo, Zagreb, Osijek, Novi Sad, Split

Glavni sedež: Ljubljana, Gosposka ulica 12

Telefon številki 2176 in 2276

Mi gremo v
 šole samo v
 čevljih **Bata**

25.-

Vel. 27-30

2402-00

Vel. 31-34 29 - Vel. 35-42 35 -

Vel. 23-26

49.-

2861-08

45.-

Vel. 27-30

3222-01

Vel. 31-34 45 - Vel. 35-38 59 -

Vel. 27-30

59.-

5842-05

Vel. 31-34 69 -

Vel. 27-30

49.-

3962-28

Vel. 31-34 59 - Vel. 35-38 69 -

Vel. 35-38

79.-

4624-48

Bata